

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1066/2015
15.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.М., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. В.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 34/14 од 23.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 374/15 од 11.09.2015. године, у седници већа одржаној 15.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 34/14 од 23.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 374/15 од 11.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 34/14 од 23.03.2015. године, окр. М.М. оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 15 година. Истом пресудом окр. Д.Н. ослобођена је од оптужбе за кривично дело тешко убиство у подстрекавању из члана 114. тачка 1. и 5. у вези члана 34. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Ужицу, окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 374/14 од 11.09.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног адв. В.Б., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да обе пресуде преиначи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, међутим, у захтеву овај разлог не образлаже и не указује у чему се наведена повреда састоји.

Из навода захтева да су Више јавно тужилаштво у Ужицу а затим и Виши суд у Ужицу одредили извођење доказа вештачењем и за вештака одредили лице које се не налази на списку сталних судских вештака, те да налаз вештака М.К. представља доказ на коме се не може заснивати осуђујућа пресуда, произилази да бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац у захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, имајући у виду да је вештак М.К., који се заиста не налази на списку сталних судских вештака, дипломирани инжењер електротехнике, са дугогодишњим радом на пословима везаним за систем мобилне телефоније у предузећу Т.С. и бројним иностраним специјализацијама и сертификатима везаним за ту област, што указује на његову стручност да у складу са правилима струке обави поверено вештачење. Осим тога, поменути вештак је на главном претресу положио заклетву и од стране председника већа пре испитивања опоменут на дужности у смислу члана 401. став 1. тачка 3. ЗКП, а на претресима пред првостепеним и другостепеним судом дао је објашњење на сва постављена питања одбране и на његов налаз и мишљење странке нису имале примедбе. Стога налаз и мишљење вештака М.К. не представља доказ на коме се не може заснивати судска одлука, па неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. Осим тога, на исту повреду закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на страни 3, у последњем ставу и на страни 4, у првом ставу, дао довољне и јасне разлоге које и Врховни касациони суд у свему прихвата и на те разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је изрека пресуде противречна разлозима а да је образложење пресуде противречно изведеним доказима, да постоји очигледна несагласност и противречност између изведених доказа и изреке пресуде, посебно вештачења од стране вештака из области

телекомуникације и вештака медицинске струке, те да се наведена вештачења драстично разликују од оног што суд наводи у изреци и образложењу пресуде. Овим наводима бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која повреда, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног оспорава чињенично стање утврђено у редовном поступку, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, такође не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног средства.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**